

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, dnia 25 września 2025 r.

PNIK-I.4131.589.2025

Rada Miasta Skierniewice

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

§ 7 ust. 2 załącznika uchwały Nr XIII/69/2025 Rady Miasta Skierniewice z dnia 28 sierpnia 2025 r. w sprawie regulaminu targowisk w Skierniewicach.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 sierpnia 2025 r. Rada Miasta Skierniewice podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 1 września 2025 r.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Przewodniczący Rady Miasta Skierniewice, pismem z dnia 5 września 2025 r. przekazał wyjaśnienia Prezydenta Miasta Skierniewice, uznające zastrzeżenia organu nadzoru oraz procedurę unieważnienia uchwały wraz z deklaracją przygotowania nowego projektu uchwały w sprawie regulaminu targowisk w Skierniewicach, uwzględniającego uwagi organu nadzoru.

W związku z powyższym oświadczeniem, organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w przypadku uchwały, której postanowienia są sprzeczne z prawem, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Uchwalanie prawa miejscowego na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym polega na tworzeniu nowych regulacji, które nie mają odpowiednika w przepisach ogólnokrajowych lub które doprecyzowują obowiązujące normy w granicach ustawowego upoważnienia. Jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądów administracyjnych, niedopuszczalne jest powielanie treści ustaw, ich modyfikowanie lub uzupełnianie przez akty prawa miejscowego. Rada gminy nie może ponownie normować kwestii już uregulowanych ustawowo – takie działanie narusza zasady prawidłowej legislacji i skutkuje nieważnością uchwały. Powtarzanie obowiązujących przepisów jest nie tylko zbędne, ale może wprowadzać w błąd, ponieważ może prowadzić do ich interpretowania w oderwaniu od pierwotnego kontekstu, co zagraża spójności i przejrzystości prawa.. Uchwała organu gminy nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą (wyrok NSA z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt II OSK 862/15).

Organ nadzoru wyraża pogląd, że § 7 ust. 2 załącznika do uchwały powiela regulacje ustawowe. Zawarte w nim zakazy odnoszą się do grup towarów, których obrót jest już szczegółowo uregulowany w obowiązujących przepisach prawa powszechnie obowiązującego – sprzedaż napojów alkoholowych reguluje ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151 z późn. zm.), sprzedaż wyrobów tytoniowych i papierosów elektronicznych reguluje ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 z późn. zm.), sprzedaż produktów leczniczych reguluje ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 750 z późn. zm.), sprzedaż środków szkodliwych dla zdrowia i innych środków zakazanych reguluje ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939 z późn. zm.), sprzedaż broni i amunicji reguluje ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485), obrót walutami obcymi reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131 z późn. zm.), sprzedaż paliw reguluje ustawa z dnia 10 kwietnia 2002 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.), obrót materiałami chemicznymi reguluje ustawa z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1816). Dodatkowo, wskazane ustawy są realizowane przez odpowiednie akty wykonawcze.

Organ nadzoru podkreśla, że kwestie zakazów i ograniczeń w obrocie określonymi kategoriami towarów powinny wynikać bezpośrednio z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, natomiast regulamin targowisk powinien ograniczać się do kwestii porządkowych i organizacyjnych, bez wkraczania w sferę regulowaną materią ustawową.

Zgodnie z judykaturą, przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały organu samorządu gminnego jest istotne naruszenie prawa. Do takich istotnych naruszeń, skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa

materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13).

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu nadzoru, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego eliminującego z obrotu prawnego uchwałę w opisanej części jest uzasadnione i konieczne.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Prezydent Miasta Skierniewice